

Šiaulių Stasio Šalkauskio
gimnazijos
bendruomenės laikraštis

2015 m. gegužė Nr.6

Istorijos ir gyvenimas

Kai skaitome knygą – tai kažkieno istorija. Kai žiūrime filmą – tai kažkieno istorija. Kai žiūrime žinias – tai kažkieno istorija, nesvarbu kokių bejausmiu taisyklingu balsu perskaityta, ji vis tiek kažkieno asmeninė istorija. Kai žiūrime į kokį nors seną pastatą – labiausia žavi istorija, kas jį statė, kas jame gyveno, kokių darbų ten gyvendami nuveikė. Kai klausomės dainos – už jos yra žmogus, kuris kūrė jai žodžius, dėliojo natas melodijai, bandė savaip papasakoti, ką jaučia. Kai žiūrime į šokančiuosius – ten dar daugiau istorijų. Tų, kurie sugalvojo judesius, tų, kurie treniravo savo kūnus, kad jais mums papasakotų šokio kūrėjo istoriją ir drauge savo skausmo, aistros, darbo istoriją. Net jei žiūrime į jūrą arba medžius, arba pievą – ten gyvena žuvis, vabalai, paukščiai ir visi kiti gyvi padarai, kurie kuria tą jūrą, ir medžius, ir pievą. O jei žiūri į kalnus, tai geriausiai supranti jų atšiaurumą ir grožį klausydamas istorijų žmonių, kurie į tuos kalnus kopė.

*Gyvenimas yra ne šiaip kokia filosofinė sąvoka – tai istorijų istorija. Iš pradžių labai smarkiai esame susitelkę į save ir į tai, kas mums atsitinka, kas mums darosi, ką mums daro kiti. Aš, aš, aš, aš ... **Bet iš tikrųjų mokytis gyventi pradėdame tada, kai išmokstame klausytis kitų žmonių, kai išmokstame išgirsti, apie kokias pamokas mums pasakoja kitų žmonių gyvenimų patyrimai. Kai išmokstame pastebėti, kaip skirtingai žmonių gyvenime pasireiškia meilė ir tikras atsidavimas. Kai išmokstame pamatyti, kaip skirtingai žmonės išreiškia savo talentus ir savo pašaukimą. Mes tikime tomis istorijomis būtent todėl, kad jos yra asmeniškos, subjektyvios ir todėl tokios tikros.***

Nuotr. Tomos Ramoškaitės

Istorija apie šviesuolę

Kai lietuvių kalbos mokytoja I.Martinkutė pranešė apie gimnazijoje vyksiančią konferenciją „Šiaulių šviesuoliai“, pradėjau galvoti, kokį žmogų galėčiau pristatyti. Pasirinkau Danutę Zofiją Pašvestienę. Tikriausiai, nėra šiauliečio, kuris nebūtų pastebėjęs Šiaulių bulvare šios moters – pardavinėjančios knygas.

Nežinojau, kiek laiko ji praleidžia tai darydama, todėl labai skubėjau su ja susitikti. Pamatęs ją, labai apsidžiaugiau

ir nuėjau kalbėtis. Pabendravęs su Danute, nusprendžiau, kad ši moteris kukli (šypsojosi ir sakė, kad nėra to verta, kai pasakiau kokių tikslu atėjau) ir draugiška. Kai jos paklausiau, kiek laiko ji jau pardavinėja knygas, sulaukiau „riebaus“ atsakymo – 30 metų. O į klausimą, kodėl tai daro, atsakė, kad dėl ... mankštos. Nustebau: ar ne dėl noro pasiūlyti pigių knygų, paskatinti skaityti? Danutė teigė, kad tai antroji priežastis. Buvo įdomu, iš kur ji gauna tiek knygų. Moteris pasakojo, kad seniau knygas pirkdavo iš draugo, kuris dirbo knygriškloje ir parduodavo jas 50 proc. pigiau, o dabar patys žmonės atneša jų, todėl ji labai džiaugiasi žmonėmis, dovanojančiais ir saugančiais knygas.

Kodėl pasirinkau Danutę Pašvestienę? Manau, kad šviesuolis turi būti energingas ir darbštus, lojalus ir atsidavęs darbui, nuo jo turi pats „užsidegti“ gera energija, pajusti gerą jo aurą. Galiu drąsiai teigti, kad ši moteris turi visas šias savybes. Prieš mums išsiskiriant, paklausiau: „Kokia Jūsų grožio paslaptis?“ Danutė atsakė, kad niekada nepyksta ant žmonių, jei šie neperka knygų, daug sportuoja, pokštauja. Vienas juokingas atsitikimas buvo, kai valdininkai troško ją išvaryti iš darbo vietos, bet paprasti žmonės ir miesto inteligentija palaikė Danutę, tad ji sugalvojo nusipirkti žaislinį šautuvą ir jį pasidėti ant knygų. Kadangi virš jos galvos bulvare kabėjo kamera, atvažiavo pareigūnai ir norėjo šviesuolę išsivežti į policijos komisariatą. Tada Danutė jiems paaiškino visą istoriją ir jie paliko ją darbuotis, tačiau „ginklą“ pasiėmė su savimi.

Lukas Urbonas, 2b

Turininga kelionė

Saulėtą balandžio 23 dienos rytą didelė grupė moksleivių iš S.Šalkauskio, Viekšnių, S.Daukanto gimnazijų, lydimų kelių mokytojų, susiruošė į šalies sostinę. Ši išvyka į Vilnių nebuvo tik pažintinė ar turistinė. Pagrindinis kelionės tikslas – stebėti šalies debatų vokiečių kalbą finalą. Jo tema: „Ar reikia Lietuvoje įteisinti eutanaziją?“

Ankstyvą popietę būrys linksmų žmonių, kurių veiduose spindėjo šypsenos, atvyko į Vilniuje esantį „Down Town Forest“ hostelį. Įsikūrę jaukiuose kambariuose bei pailsėję po kelionės, gimnazistai patraukė į Tolerancijos centre esantį „Valstybinį Vilniaus Gaono žydų muziejų“. Laikas muziejuje tikrai neprailgo, gimnazistai bei mokytojai džiaugėsi pagilinę savo žinias apie Lietuvos žydus, bei jų gyvenimą.

Vakarop didžiulė grupė į Vilnių atvykusių žmonių traukė į Mokytojų namus, kuriuose laukė kelios įdomios paskaitos apie eutanaziją. Paskaitose savo mintis bei nuomonę eutanazijos klausimu išreiškė daug pasiekę, žinomi žmonės: Marija Aušrinė Pavilionienė, profesorė, politinė bei visuomenės veikėja, gydytojai Mindaugas Šerpytis bei Šarūnas Judickas, gydytojas chirurgas, kunigas, humanitarinių mokslų daktaras Andrius Narbekovas, bei Jurgita Valaikienė, neurologijos specialistė. Pirmosios paskaitos metu, Marija Aušrinė Pavilionienė paaiškino, kas, pasak jos, yra eutanazija. Eutanazija, anot šios profesorės – orus ir lengvas išėjimas iš gyvenimo, kurį pasirinkti turi teisę kiekvienas žmogus. Ši visuomeninė veikėja savo kalbos metu ne vieną kartą pabrėžė, kad vadovaujasi psichologija ir filosofija. Mirtis yra kiekvieno žmogaus teisė. Gydytojas Mindaugas Šerpytis auditorijai pateikė mokslinį

„eutanazijos“ sąvokos paaiškinimą. Medikas eutanaziją apibūdino kaip tam tikrų medikamentų suleidimą tam žmogui, kuris to prašo. Mindaugas Šerpytis gimnazistams taip pat pasakė, kad eutanazijos tipai yra du: pasyvioji ir aktyvioji eutanazija. Šarūnas Judickas, chirurgas, vienerius metus praleidęs vienoje iš Jungtinėje karalystėje esančių ligoninių pasidalino savo patirtimi, palygino lietuvių ir britų požiūrį į gyvenimą, gyvybę bei eutanaziją. Šarūnas Judickas teigė, jog dažnam lietuviui sąvokos „gyvybė“ ir „gyvenimas“ yra visiškai tapačios viena kitai, tačiau taip nėra. Antrojoje paskaitoje savo mintis, paremtas religiniu požiūriu, dėstė kunigas, dešimtmetį praleidęs operacinėje. Andrius Narbekovas eutanaziją sulygino su mirtimi bei nuodėme.

Po turiningai praleisto laiko Vilniaus mokytojų namuose moksleivių bei jų mokytojų laukė soti vakarienė restorane „Balti drambliai“, įsikūrusiame miesto centre. Sočiai pavakarieniavę šiauliečiai susiskirstę grupelėmis vaikštinėjo po senamiestį, aplankė pačias gražiausias sostinės vietas. Tad laisvalaikis praėjo turiningai ir linksmai.

Balandžio 24 dienos rytą svečiai iš Šiaulių rinkosi jaukioje hostelio virtuvėlėje pusryčiauti. Prie stalo aidėjo juokas, gimnazistai dalinosi įspūdžiais, pasakojo, ką veikė ketvirtadienio vakare. Pavalgę jaunuoliai kartu su lydinčiomis mokytojomis padėjo hostelio darbuotojams už šiltą ir jaukų priėmimą, vyko į Tolerancijos centrą, kuriame ir vyko debatai.

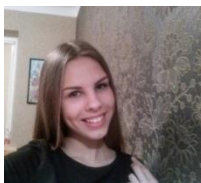
Tolerancijos centre prieš debatų finalą gimnazistų laukė įdomi paskaita, kurią vedė daugeliui iš televizijos ekranų puikiai žinomas žmogus bei debatų globėjas – Andrius Tapinas. Tikriausiai ne vienam gimnazistui labiausiai įsiminė šio žurnalisto bei televizijos laidų vedėjo mintis, jog kiekvienas turime mokytis tik dėl savęs.

Po paskaitos su Andriumi Tapinu prasidėjo taip ilgai laukti debatai. Buvo itin įdomu klausyti, ką mano jauni žmonės apie eutanaziją. Juk debatų dalyviai dar nebuvo perkopę pilnametystės slenksčio, tad, jų požiūris į eutanaziją ir pačią mirtį buvo tikrai įdomus. Sėkmė debatų metu lydėjo Viekšnių gimnazijos dešimtokę Džiugilę, kuri laimėjo pirmąją vietą. Mergina kartu su antrąją vietą užėmusiu vienos iš Kauno gimnazijos atstovu dalyvaus Latvijos sostinėje vykstančiame debatų festivalyje.

Pasibaigus debatams, gimnazistai, nestokodami gerų emocijų, patraukė atgal į Šiaulius.

Karolina Savilionytė, 3b

Profesinio veiklinimo vizitai

Urtė Zinkevičiūtė (3 e) – bibliotekininko praktika Šiaulių Povilo Višinskio bibliotekoje ir laboranto praktika Šiaulių skyriaus Nacionalinėje viešos sveikatos priežiūros laboratorijoje

- 1. Kaip sužinojai apie profesines veiklas, kurios vyko Šiaulių sveikatos laboratorijos skyriuje?** Mokykloje sužinojau, kad galima tartis dėl profesinio veiklinimo kai kuriose įstaigose. Labai norėjau dirbti laboratorijoje, todėl nutariau pabandyti ir parašiau, kad praktika įstaigoje, kurioje yra laboratorija, mane domintų.
- 2. Ar ilgai teko galvoti, ar užsiimti šia veikla?** Praktika buvo vienos dienos, tiesiog apsižiūrėjimui, ką veikia laborantai, todėl svarstymų nebuvo, tiesiog norėjau pabandyti.
- 3. Ar šis projektas padėjo apsispręsti, kokia linkme sukasi savo gyvenimą?** Labai. Pamačiau, ko galiu tikėtis ateityje ir, tiesą pasakius, nusivyliau. Supratau, kad Lietuvoje mažai įstaigų, kur atliekami rimti tyrimai, todėl ir siekti nelabai yra ko.
- 4. Ar sužinojai ką nors naudingo apie šią profesiją?** Konkrečios profesijos nežinojau, tiesiog domino laboratorija ir darbas joje, bet, žinoma, sužinojau daug ateičiai naudingų dalykų, tokių kaip laborantų atlyginimai ir perspektyvos.
- 5. Kokia veikla užsiėmėte?** Didžiąją laiko dalį apžiūrinėjome patalpas, konsultavomės su darbuotojais, kurie buvo labai malonūs ir sąžiningi, viską sakė be užuolankų, ar yra patenkinti šiuo darbu ir ar ką nors keistų, grįžę į praeitį. Taip pat galėjome pažiūrėti pro mikroskopą į auginamas bakterijų kolonijas, sužinojome, kaip nustatomos įvairios ligos.
- 6. Ar norėtum savo jėgas išbandyti profesijoje, kuri yra visiškai priešinga biomedicinos sričiai?** Taip, po praktikos laboratorijoje pradėjau abejoti, ar tikrai to noriu. Dabar blaškausi tarp įvairių sričių. Šiuo metu pradėjau domėtis lietuvių filologija ir režisūra, todėl visai pasimečiau.
- 7. Kokia, tavo manymu, yra įvairiausių praktikos užsiėmimų bei panašių projektų nauda jaunam žmogui?** Šie projektai jaunam žmogui labai padeda apsispręsti, ko nori ateityje: ko jie nori pasiekti, kuo būti. Kartais mes įsivaizduojame svajonių profesiją visiškai kitaip, kaip pro "rožinius akinius", todėl kartais būtina susipažinti su darbu realybėje. Žmogus gali gailėtis visą gyvenimą dėl savo pasirinkimo, todėl pirma viską reikia išbandyti, paskui stoti.
- 8. Tu tap pat turėjai galimybę pabuvoti ir vienoje iš Šiaulių miesto bibliotekų. Kokios informacijos gavai?** Susipažinau su biblioteka iš kitos pusės - tai ne tik knygų krūvos lentynose, ten labai daug užsiėmimų jaunimui ir vaikams, taip pat suaugusiems. Yra net įvairių salių, kur galima jaukiai praleisti laiką: pažaisiti stalo žaidimus, dalyvauti piešimo pamokėlėse, viktorinose, protų mūšiuose, muzikos, meno, knygų mylėtojų susirinkimuose ar net pažiūrėti televizorių ir pažaisiti su xbox. :D
- 9. Ar darytum dalyvautum panašiose veiklose?** Taip! Tai labai praverčia, galvojant apie savo tolesnį gyvenimą ir paskatina siekti tikslo.
- 10. Galbūt norėtum ką nors pasakyti bendraamžiams, kurie svarsto, ar dalyvauti profesinėse veiklose?** Nesvarstykite, tiesiog eikite. Jei nedrįstat, išdrįskite. Aš taip pat bijojau, bet labai džiaugiuosi, kad išdrįsau. Tai labai padės jums apsispręsti. Tuo pačiu ir vertingai praleisite laiką.

Urtę kalbino Karolina Savilionytė, 3

Pavasario atostogų metu aš ir mano klasės draugė Ieva atlikome praktiką lopšelyje-darželyje „Saulutė“. Šį darželį pasirinkau neatsitiktinai: kažkada pati jį lankiau, liko geri atsiminimai. Pasirodo, kad ne tik aš, bet ir mane ten prisimena. Viena auklėtoja iškart pasakė, kad „matyta panelė“, kad „turiu du brolius“☺ Svečiavomės mišrioje 3-5 m. amžiaus vaikų grupėje. Auklėtoja supažindino su vaikais ir iškart mumis pasitikėjo - atidavė mažylius mūsų globai. Kadangi tai buvo atostogų laikas prieš Velykas, vaikų grupėje buvo nedaug. Jie noriai su mumis kartu piešė kiaušinius, žaidė su dėlionėmis. Klausinėjo mūsų, kas mes esame ir ką veikiame. O mes domėjomės jų pomėgiais ir laisvalaikiu. Laikas iki pietų neprailgo. Atsisveikinant jau žinojau, kad čia dar kartą ateisim, nes labai patinka bendravimas su vaikais.

Diana Moisiuk, 1c

Kai nuėjau į „Šiauliai plus“ redakciją, kilo sumaištis: visi pradėjo skambinti kolegoms, ar kažkas nelaukė praktikantės. Galiausiai vienas iš darbuotojų mane nuvedė į trečiąjį aukštą. Čia mane pasitiko moteris, kuri palydėjo pas žurnalistę, kuri rašo Šiaulių žinių tinklapiui. Ji man papasakojo apie savo darbą, ką veikia, kaip vyksta žurnalistės darbas. Mane tai labai sudomino. Gavau užduotį parašyti savo nuomonę tam tikra tema bei paaiškino kaip rašyti, kad skambėtų geriau. Iš šios praktikos liko geri atsiminimai.

Goda Ostrauskaitė, 2a

Pasirinkau praktiką Dramos teatre, nes aktorius profesija man atrodo pati ypatingiausia iš visų kitų. Buvo smagu pamatyti užkulius, kurių žiūrovai nemato. Turėjome galimybę stebėti vieno vakaro generalinę „Kaštonės“ repeticiją ir pabendrauti su režisieriumi Arvydu Lebeliūnu. Dar kartą supratau, kad aktorius profesija labai sunki. Pasibaigus vienam spektakliui, turi mokytis vaidmens iš naujo ir pradėti viską nuo nulio... Įdomi buvo ir vienos dienos praktiką su vaikų teatru „Birbironu“: bendravimas su dviem aktoriais, vaidyba dviejuose vaikų darželiuose. Ar galvoju sieti savo ateitį su aktoryste? Nežinau, kiekvienas aktorius - ryški asmenybė, abejoju, ar turiu tokį talentą. Bet dar ir laiko dėl profesijos pasirinkimo turiu.

Vidmantė Nareckaitė, 3c

Mainų projektas: bendradarbiavimo ir pažinimo galimybės

NORDPLUS
Junior

2014 – 2015 m. m. Šiaulių Stasio Šalkauskio ir Švedijos Trollhättan miesto Magnus Åbergsgymnasiet gimnazijos įgyvendina tarptautinį mainų projektą „Turizmo plėtojimo Švedijoje ir Lietuvoje galimybių apžvalga — kodėl verta aplankyti Trollhättan ir Šiaulių regionus?“ pagal Šiaurės Ministrų Tarybos finansuojamą Nordplus Junior programą, kuri remia Šiaurės ir Baltijos šalių bendradarbiavimą švietimo srityje.

Lietuvos ir Švedijos gimnazijos bendradarbiauja siekdamas susipažinti su darnaus turizmo plėtojimo galimybėmis, turistams patraukliomis vietovėmis ir objektais, švietimo sistemomis Lietuvoje ir Švedijoje, abiejose gimnazijose dėstomais mokomaisiais dalykais bei dalintis gerąja patirtimi. Projekto įgyvendinimo metu siekiama gilinti mokinių žinias iš tokių mokomųjų dalykų kaip turizmas, geografija, istorija, informacinės technologijos, ekonomika, anglų ir švedų kalbos, taikyti įgytas žinias praktiškai, kelti mokymosi motyvaciją, skatinti mokymo proceso kūrybiškumą ir inovatyvumą.

2015 m. balandžio 13-20 d. vyko projekto dalyvių iš Švedijos atsakomasis vizitas, todėl Šiauliuose bei Lietuvoje viešėjo 20 pagal Turizmo ir viešbučių administravimo programą besimokančių Magnus Åbergsgymnasiet gimnazijos mokinių ir dvi jiems dėstančios mokytojos. Gimnazistai iš Švedijos gyveno 20-ies Šiaulių Stasio Šalkauskio gimnazijos mokinių šeimose, visą savaitę kartu leido laisvalaikį, gamino ir ragavo tradicinius patiekalus, keliavo po Šiaulių regioną ir Lietuvą bei lankė tokias žymias istorines ir kultūrinės vietas kaip Vilniaus televizijos bokštas, Vilniaus senamiestis, Gedimino bokštas, Valdovų rūmai, Kryžių kalnas bei svarbiausi turistams patrauklūs objektai Šiaulių mieste. Lankydamiesi Žaliūkių malūnininko sodyboje, gimnazistai turėjo galimybę susipažinti su lietuviškos ruginės duonos kepimo tradicija, o ekskursijos į „UAB Rūta“, ilgiausia istorija besididžiuojančią konditerijos įmonę Lietuvoje

(ilgiausiai veikiančią saldainių fabriką Lietuvoje), metu susipažino su beveik keturis tūkstantmečius siekiančia šokolado istorija ir edukacinio užsiėmimo metu galėjo bent trumpam tapti šokolado meistras. Vizito su Šiaulių miesto savivaldybės administracija metu svečiai buvo ypatingai maloniai nustebinti, jog pats Šiaulių miesto meras mokiniams iš Švedijos ir Lietuvos skyrė savo laiko ir anglų kalba pristatė miestą. Keliaudami po Kuršių Neriją, projekto dalyviai turėjo galimybę susipažinti ir su gamtos turizmu Lietuvoje, nes smėlėto pajūrio neturintiems švedams Naglių gamtos rezervatas, Mirusios arba Pilkosios kopos bei Parnidžio kopa asocijavosi su tikra dykuma ir paliko neišdildomą įspūdį. Švedams buvo sunku patikėti, kad jau tiek netoli liko iki sienos su Rusija (Kaliningrado regionu)... Daug gerų emocijų sukėlė delfinų pasirodymas, pramogos Vichy vandens atrakcionų parke ir didžiuliuose prekybos centruose bei žemos lietuviškos kainos...

Įgyvendinant projektą, gimnazistai ne tik pramogavo, bet ir mokėsi būti gidais, rinko informaciją apie lankytinas vietas ir ją įdomiai perteikė svečiams iš kitos šalies, paruošė lankytinų vietų Lietuvoje ir Švedijoje programas bei turistinius maršrutus, sudarė ir išleido bukletus bei 2014-2015 metų kalendorių su pateikta informacija apie lankytinus objektus ir jų nuotraukomis, susipažino su abiejų šalių kraštovaizdžiu, kultūriniu, istoriniu ir kulinariu paveldu bei vietiniais gyventojais.

Šis projektas praplėtė dalyvių akiratį apie dvi savo istorija ir kultūra turtingas, tokias skirtingas,

o kartu tokias panašias Šiaurės Europos šalis, kurių krantus skalauja ta pati Baltijos jūra.... Ekskursijos Vilniaus Valdovų rūmuose metu švedų projekto dalyvius nustebino faktas, kad švedų – lietuvių kultūriniai ryšiai formavosi nuo pat tų laikų, kai vieni sužinojo apie kitus, o nuo 1592 iki 1599 m. Lietuvą ir Švediją valdė bendras karalius Žygimantas Vaza, nuverstas nuo sosto Švedijoje dėl katalikybės rėmimo. Mokiniai iš Švedijos buvo pačia geriausia prasme „šokiruoti“, kai atsitiktinis Vilniaus Katedros aikštėje sutiktas lietuvis praeivis netikėtai „prabilo“ švedų kalba, turistų iš Švedijos per visą savaitę buvo sutikta tiek daug, o švedų IKEA prekybos centras Vilniuje atrodė visai taip pat, kaip ir jų Tėvynėje ...

Nepaisant to, vieni apie kitus mes dar labai mažai žinome. Švedų mokytojai ir mokiniai net negalėjo įsivaizduoti, kad Sovietų Sąjungos priespauda kentusioje Lietuvoje gali būti tiek daug gerų permainų, todėl nemažai projekto dalyvių nori sugrįžti į Lietuvą jau šią vasarą... Galima būtų teigti, kad šis projektas padėjo sulaužyti nusistovėjusius stereotipus, plėtoti turizmo galimybes abiejose šalyse ir į Šiaulius bei Lietuvą pritraukti kuo daugiau turistų iš Šiaurės šalių....

Jūratė Rimšaitė, švedų kalbos mokytoja

MOKINIAI APIE PROJEKTĄ

*****

Iš kur sužinojai apie puikią galimybę apsilankyti Švedijoje?

Apie šį projektą birželio mėnesį pranešė klasės auklėtoja L. Dzidolikiėnė. Kai nusprendžiau, kad noriu pabandyti, vietų jau nebebuvo. Bet rugsėjo 11 d. sužinojau, jog vienas asmuo atsisako važiuoti ir aš galiu prisijungti.

Ar nepajutai kalbos barjero, skiriančio tave nuo užsieniečių projekto dalyvių?

Galbūt kartais ir buvo sunku rasti tinkamą žodį, bet sugebėdavome „apeiti aplinkui“ arba pasinaudoję telefono programėlėmis išsiversti. Kalbant apie švedus, kurie nemokėjo angliškai, jau kita situacija. Padėjo gestų kalba.

Kokia veikla užsiėmėte šio vizito į Švediją metu?

Kiekvieną dieną vis kažką veikdavome. Ryte susitikdavome mokykloje, papusryčiaudavome, o tada važiuodavome į kitus miestus apžiūrėti muziejų, dalyvauti kokiose nors grupinėse užduotyse ir panašiai. Viena iš įsimintiniausių dienų, kai lankėmės „Universeum“ muziejuje, ėjome į atrakcionų parką „Liseberg“ ir ten praleidome visą likusią dienos dalį.

Ar turėjote daug laisvo laiko, kaip jį leidote?

Be mokytojų suplanuotos veiklos, kažką veikdavome ir savarankiškai, eidavome į kavinukes, boulingą, žiūrėdavome filmus ir tiesiog bendraudavome. Susipažinau ne tik su savo švedės šeima, bet ir jos draugais. Dažnai susitikdavome ir visi lietuviai. Kiekvieną vakarą vis kažką veikdavome ir gaudavome pasiūlymų, kad tik nebūtume namuose.

Kokios patirties įgavai šio projekto metu?

Susipažinau su daug šaunių žmonių, suvokiau, kaip skiriasi kultūros ir žmonės, kokios taisyklės galioja Švedijoje ir Lietuvoje, kaip mokosi Švedijoje gyvenantys mokiniai.

Ar paskatintum savo bendraamžius dalyvauti įvairiuose tarptautiniuose projektuose?

Kada daugiau, jei ne dabar? Tai tikrai puiki proga pažinti šalį ir jos žmones, praleisti laiką su savo draugais bei susirasti naujų.

Ar bendrauji su švedais šiuo metu?

Kartais susirašau su keliais švedų mokiniais, kurie dalyvavo šiame projekte. Manau, bendravimas vėl atgis prieš jiems atvykstant į Lietuvą.

Ar gali papasakoti linksmą istoriją, susijusią su projektu?

Nežinau, kiek tai linksma istorija, bet tai buvo kaip ir iššūkis man pačiai. Buvome „Universeum“ – ten kiekvienas aukštas vis kitoks. Į vieną jų - „deadly beauties“ - sutikau nueiti, nes nemaniau, kad ten bus kažkas siaubingo. Buvo prieblanda, siaubingai karšta. Tikėjausi, kad bus kokie akvariumai ar inkubatoriai, bet iš tiesų ėjome siauru takeliu ir aplinkui girdėjome šnypščiančias gyvates, lapai pastoviai lietėsi prie kojų, tai viena tai kita mergina cypdavo „pajutusios“ vorą. Kitaip tariant, pasivaikščiojimas nebuvo malonus. Užtat dabar turiu ką prisiminti.

Virginiją Savickaitę kalbino Karolina Savilionytė, 3b

*****

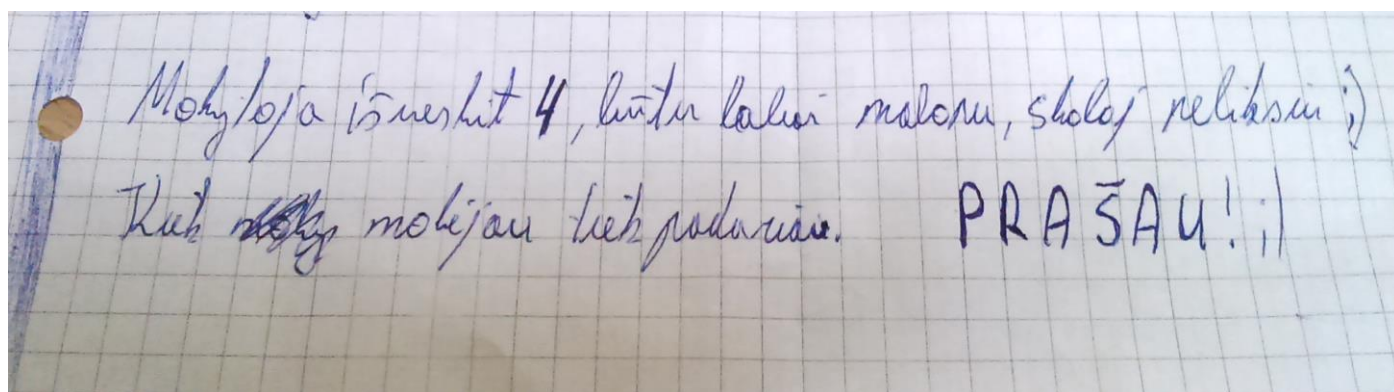
Dalyvaudama tarptautiniame projekte „Turizmo plėtojimo Švedijoje ir Lietuvoje galimybių apžvalga – kodėl verta aplankyti Trollhättan ir Šiaulių regionus?“, turėjau galimybę pabendrauti su bendraamžiais švedais. Tai man labai svarbu, nes šiuo metu mokausi švedų kalbos. Pažinau dar vieną Švedijos regioną, gyvenimo būdą, tradicijas ir papročius. Pamačiau sąlygas mokykloje, švediškoje aplinkoje: gyvenome „švedišką“ gyvenimą. Bendradarbiaudami su švedais, tuo pačiu susibendravome ir visi lietuviai – bendraujame net ir pasibaigus projektui. Abiejų susitikimų Švedijoje ir Lietuvoje metu vykdėme projektines veiklas, kurių metu sužinojome gausybę įdomios informacijos apie turizmą. Pasibaigus projektui, galime palyginti dviejų, skirtingų šalių kultūras ir patikrinti, ar prieš projektą turėtos žinios apie Švediją buvo teisingos. Projekto metu daug bendradarbiauome vieni su kitais, netrūko veiklos ir... emocijų. Švedų mokiniams išvykstant, emocijos aprimo, nuliūdome, nes supratome, jog veikiausiai šių žmonių daugiau nebesutiksime. Per savaitę pripratome vieni prie kitų.

Dalyvavimas projektuose yra puiki proga patikrinti savo anglų kalbos žinias, mokėjimą bendrauti su kitos kultūros žmonėmis, todėl visiems siūlyčiau išbandyti save šioje srityje, nebijoti perlipti per save.

Neda Gorytė, 2c

JUOKIS ☺☺☺

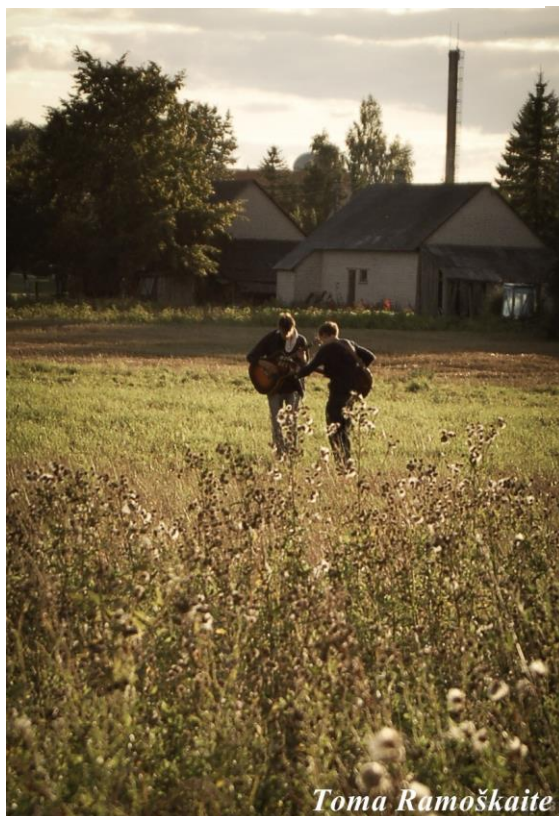

GROŽĖKIS...

Toma Ramoškaite

Toma Ramoškaite

Toma Ramoškaite

TURININGŲ IR LINKSMŲ ATOSTOGŲ